ala rızgari

SİVEREK'TEKİ DURUM VE PROLETER DEVRİMCİ TAVIR ÜZERİNE

Birinci paylaşım savaşından sonra emperyalizme bağımlı dört sömürgeci devlet tarafından paylaşılan Kürdistan'da halk yıllarca bu sömürgeci zulme karşı aktif bir direnme içine girmiştir. Yıllarca süregelen bu direnmelerde sömürgeci devletler tüm olanaklarını seferber ederek, birbirlerine destek olarak Kürt halkının karşısına dikilmişler, bu direnmeleri kanla bastırmaya çalışmışlardır. Bir alandaki direnmeleri tüm sömürgeci yöntemlere başvurarak, kitlesel katliamlarla bastırdıklarını sandıkları anda Kürdistan başka bir alandan ses vermiştir. Sömürgeciler de arkalarındaki parababaları emperyalistler ile kafa-kafaya vererek yeni katliam planları oluşturarak başlarındaki Kürdistan belasını geçiştirmeye çalışmışlardır. Bu katliam planlarını hayata geçirirken önlerine koydukları baskı yöntemlerine işlerlik kazandırma sürecinde Kürdistan'dan da kendilerine uşaklar yaratmak zorunda kalmışlardır. Kürdistan'lı bu uşaklar Kürdistan'dan sömürgecilere ve emperyalistlere karşı yükselen her devrimci sesin sömürgeciler tarafından bastırılmasında aktif görev alarak, sömürgecilerin kolluk kuvvetlerinin doğal uzantıları, baş yardımcıları olmuşlardır. *Kürdistan'lı bu uşaklar;* yapay sınırlarla dörde bölünmüş, tüm yeraltı ve yerüstü zenginlikleri metropollere taşınıp sömürgeci egemen sınıfların hizmetine sunulmuş, varlığı inkâr edilen, siyasal bağımsızlığı dahil tüm demokratik hakları gaspedilen, meta ihracında pazar olarak kullanılan, ucuz işgücü deposu haline getirilen, köleleştirilme sürecinde insanlarının beyinleri en gerici değerlerle donatılmak istenen, en modern araç ve gereçlerle donatılmış, sömürgeci egemen sınıfların ve emperyalistlerin çıkarlarına körükörüne bağlı şoven barbar ordular vasıtasıyla işgal edilmiş Kürdistan'da halkın sömürgeci tasarruflara karşı kendilerine ait tüm maddi ve manevi değerlere sahip çıkmak için patlattıkları her silahın susturulmasında sömürgecilerden daha çok telaşa kapılarak görev almışlardır. Ve Kürdistan'da sömürge statüsünün devam ettirilmesinde sömürgeci egemen sınıfların militarist güçlerinin görevlerinin bir kısmını da üstlenmekten kaçınmamışlar, Kürdistan'da patlayan silahların susturulması için başvurulan toplu katliamlarda fiilen görev almışlardır. Bunun yanısıra Kürdistan'ın sömürge statüsünün devam ettirilmesinde ve bu statünün sömürgeci egemen sınıflara sağladığı olanakların sömürgeci egemen sınıfların hizmetine sunulmasında da sömürgecilerin baş yardımcılarıdırlar. Özcesi bu uşaklar sömürgecilerin sömürge Kürdistan'dan ideolojik-politik-ekonomik olarak güçlenmelerinde sömürgecilerin kendi baskı araçlarından ayrı düşünülemeyecek bir görev üstlenmişlerdir. Sömürgecilerin Kürdistan'daki yerli "ordusu" durumundadırlar. Dolayısıyla sömürgeciler açısından dünyanın diğer sömürge ve bağımlı ülkelerinde olduğu gibi bu yerli uşaklar hayati, vazgeçilmez öneme sahiptirler. Sömürgeci tasarrufların sömürgeci egemen sınıflar açısından tatmin edici biçimde hayata geçirilmesi için diğer ögelerin yanısıra o ülkedeki yerli işbirlikçilerin yaratılması da zorunludur.

Bu uşaklar bu hizmetlerinin karşılığını sömürgecilerin Kürdistan'dan elde ettikleri sömürüden bunlara layık gördüğü kırıntılarla yetinerek alırlar. Bu unsurlar genellikle sömürgeleştirilen ülkede en gerici ilişkilerden yana olan kesimdir. Kürdistan'da da bu unsurlar ağırlıklı olarak Kürdistan anti-sömürgeci ulusal demokratik devrim sürecinde tasfiye edilmesi zorunlu olan, yani üretici güçlerin geliştirilmesine karşı olan feodal unsurlar arasından seçilmiştir. Bunlar sömürgeci egemen sınıfların, kendi ülkelerindeki üretici güçlerin gelişkinliği oranında, Kürdistan'da üretici güçleri geliştirdikçe bu yeni şartlara da uyum sağlamışlardır. Kürdistan'da kapitalist üretim ilişkileri egemen kılındıkça, bir süre önceki feodal unsurlar gömlek değiştirerek yeni durumda da Kürdistan'daki sömürüden pay alma eylemlerini sürdürmüşlerdir. Bu unsurlar özellikle üst yapıda feodal imtiyazlarından yararlanarak kapitalist ilişkiler içindeki yerlerini, varolan statü içinde daha da sağlamlaştırmaktadırlar. Kürdistan'da, geniş topraklarında son yıllarda ağırlıklı olarak egemen kılınan kapitalist ilişkiler gereği çalıştırdıkları emekçilerin işgüçlerini satın alma sürecinde de bu feodal imtiyazlarından yararlanmaktadırlar. Ayrıca sömürgeci egemen sınıfla ilişkilerinde onların metropolde ürettikleri metaları Kürdistan'da pazarlamak görevini ağırlıklı olarak bu unsurlar üstlenmişler ve komprador ticaret burjuvazisi özelliğini de elde etmişlerdir. Sömürgeci parlamentoda bu unsurlar yer almakta, ekonomik olarak Kürdistan'da emekçi yığınların alın terlerinin çalınmasından kendilerine sunulan kırıntılarla elde ettikleri üstünlüklerini parlamento içinde de uşaklıklarını devam ettirerek politik platformda da sağlamlaştırmaktadırlar.

Sömürgecilerle göbekten olan bu bağlılıkları nedeniyle varlık koşullarının bu süreçte sömürgeci ilişkilerin devamında olduğunu bilirler ve sömürgeci ilişkilerin devam etmesi için her fırsatta ortada görünürler.

Ellerinde bulundurdukları tüm olanakları ile bu imtiyazlarını ve bu imtiyazlı konumlarının devamını sağlayacak olan sömürgeci egemen sınıfları koruma eylemi içindedirler. Hem kapitalist, hem feodal, hem de ulusal baskı altında inim inim inletilen köylünün tepesinde bu unsurlar, TC'nin işgal ordusunun yanı sıra kendilerinin eşkiyalar, lumpenlerden oluşturdukları «orduları» ile demoklesin kılıcı durumundadırlar. Hergün daha da yoksullaşan emekçi yığınlar, tepelerinde her fırsatta bir de bu unsurların koruduklar paralı lumpen «askerleri»ni görürler. Sömürgecilere ve işbirlikçilerine karşı her direnişte Kürdistan halkı işgalci ordunun yanı-sıra işbirlikçilerin bu beslemeleri ile de karşı-karşıya kalmak zorundadır.

Bu durumun en açık örneği son günlerde adı sık sık duyulan, Siverek ve çevresinde sömürgecilerin en güvenilir uşaklarından olan, bu uşaklığının karşılığı olarak elde edeceği kırıntı için binlerce emekçiyi hem kapitalist, hem de feodal baskı altında tutan, bu konuda sömürgecilerin işgalci ordusu ile yetinmeyip lumpenlerden oluşturduğu kendi «ordusunu» sık sık emekçi yığınların, proleter devrimcilerin, yurtseverlerin karşısına diken M. Celal Bucak tarafından sergilenmektedir. Bu unsur parlamento içinde de yer alarak sömürgeci militarist bürokratik mekanizma içinde de bu üstünlüğünü pekiştirmektedir. Kürdistan'da koskoca bir ulusun rahatsızlığına hedef olan sömürgecilerin bir avuç yerli işbirlikçisinin başta görünenlerindendir. Ayrıca yörede başkalarının alın terini çalmaya yönelik her eylemin de başını çekmektedir. Her yıl onlarca sırt emekçisinin sakatlanmasına, hayatını kaybetmesine malolan kaçakçılık şebekelerinin de başında bulunmaktadır. Her türlü kirli eylemde Celal Bucak'ı görmek mümkündür. Yurtsever olan Siverek halkı yıllardan bu yana Celal Bucak ve sömürgecilerin ne denli iç-içe geçtiklerini yakından görmektedirler ve her fırsatta öfkelerini yüzüne haykırmaktadırlar. Sonunun ne denli yaklaştığının farkında olan bu unsur artık rahat uyku yüzü görmemektedir. Bir tek gün elini kolunu rahat rahat sallayıp dolaşamamaktadır. Dışarı çıktığında, hatta evinde uyuduğunda bile elinde «ruhsat»lı büyük otomatik silahı, çevresinde TC'nin işgal kuvvetlerinin Siverek'te istihdam edilen kesimi ve kendisinin oluşturduğu eşkiyalardan oluşan paralı «askerleri» ile 24 saatini geçirmeye çalışmaktadır. Çünkü her geçen gün sömürgeci efendileri ve kendisi için Kürdistan'ın daraldığını, emdikleri her damla kanın ve çaldıkları her damla alın terinin hesabının sorulmasının yaklaştığını iliklerine kadar duymaktadır. Sömürgeci efendilerine ve onların efendilerine dünyanın neresinde olursa olsun vurulan her tokadı Celal Bucak ve onun gibi olanlar her hücrelerinde duymaktadırlar, korkulu düşler görmektedirler. Bu nedenledir ki, ihbarlarla halkı sürekli baskı altında tutmaya çalışmaktadırlar, her gün yeni bir alanda komando zulümlerine işlerlik kazandırmakta, evleri didik didik aratarak kendilerine sıkılacak kurşunları ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Toplumsal muhalefetin örgütlenmesini önlemek için demokratik kitle örgütlerine bile tahammül edememektedirler. Bu demokratik kitle örgütlerinin kapılarına mühür vurmakla kalmamakta, mühürlü kapılardan, bu kapıların arkasındaki bardaklardan, kürsülerden, yanlardan bile; içeri girip kırıp dökecek kadar korkmaktadırlar. Siverek Anti-Sömürgeci Demokratik Kültür Derneği (ASDK-DER) ve Siverek Kültür Sevenler Derneği'nde son yapılanlar sömürgeciler ve işbirlikçilerin Kürdistan'da proleter devrimcilerin önderliğini kabul etme sürecinde olan muhalefetten ne denli korktuklarının göstergesidir.

EVET M. CELAL BUCAK KORKUYOR. ONUN GİBİ OLANLAR KORKUYOR. SÖMÜRGECİLER KORKUYOR. EMPERYALİSTLER KORKUYOR. ARTIK HİÇBİR ALANDA ESKİSİ GİBİ VE ESKİ YÖNTEMLERİYLE SÖMÜRÜLERİNİ DEVAM ETTİREMEYECEKLERİNİ BİLDİKLERİ İÇİN HEPSİ KORKUYORLAR. AFRİKA'DAN, NİKARAGUA'DAN, İRAN'DAN VE KÜRDİSTAN'DAN ATILAN HER KURŞUNUN NE DEMEK OLDUĞUNU BİLİYORLAR VE KORKUYORLAR. Ama Türk halkının bir deyiminde dediği gibi «KORKUNUN ECELE FAYDASI YOKTUR». Sömürgecilerin ve işbirlikçilerinin korkularının da yaklaşan ecellerine faydası olmayacaktır. Günümüzde de genel olarak Kürdistan'da, İran Kürdistan'ında yakılan kıvılcımları büyük bir yangına dönüştürmeyi amaçlayan bir ulusal kurtuluş mücadelesi vardır. Emperyalistler ve Orta-Doğu'daki sömürgeci jandarmaları büyük bir telaş ve panik içindedirler. 75'te kuşatıp kitlesel katliamlarla yokettiklerine inanmaya çalıştıkları Kürdistan devriminin bu kez başka bir alandan dipdiri ortaya çıktığını görerek telaşlanıyorlar. Kürdistan halkının işgalci potinler altında inlemektense savaşarak onurlu bir ölümü yeğlediklerini ve savaşa devam ettiklerini görmektedirler. Bu savaşı bir kez daha katliamlarla kana boyamayı amaçlayan dört sömürgeci devlet ve emperyalistler bir kez daha elele vermiştir. Sömürgeci TC ve Irak pusuda bu katliamda kendilerini bekleyen görevlere hazırlanmaktadırlar. Her iki devlet de «sınırlarını» güçleri yettiği oranda Kürdistan'lılara kapatmaya çalışmaktadırlar, çok güvendikleri ordularında izini kaldırmışlardır. Bir yandan da kendilerinin sömürge statüsünde tuttukları parçalarında sömürgeci tasarruflarını devam ettirmeye çalışmaktadırlar. Kendi egemenliklerindeki bu parçaların İran Kürdistan'ı ile olan organik birliğini bir kez daha katliamlara hazırlanarak koparmaya çalışmaktadırlar. Bir tedbir olarak kendilerine de yöneldiğini bildikleri İran Kürdistan'ındaki ulusal kurtuluşçu savaşa isim vermemeye çalışmaktadırlar. Kürt halkı demekten bile korkmakta, kendisinden bahsettiren İran Kürdistan'ındaki ulusal kurtuluş hareketinden «bir etnik gurubun hareketleri» diye bahsederek kendilerince tedbir almaktadır. Fakat bunun da bir işe yaramadığını yine deneyleriyle iyi bilmektedirler. Hiçbir süreçte organikliğini parçalayamadıkları Kürdistan'ın bütünlüğünü bu kez de parçalayamayacaklardır. Her yoksul Kürt köylüsünün ve emekçilerinin iliklerine kadar duydukları İran Kürdistan'ında patlayan silah seslerini bu kez Fars, Arap emekçileri duydukları gibi Türk emekçileri de duyacaklardır.

Siverek'te de bir iki işbirlikçi dışında tüm halkın katıldığı bir direniş devam ediyor. Revizyonistler dışında proleter devrimciler, yurtseverler bu mücadelede *bireysel terörizme yaşam koşulu tanımaksızın* önderlik ediyorlar. Sömürgeci Türk egemen sınıfları bu direnişi demagojilerle karartarak Kürdistan'da yeni bir katliama gerekçe yapmak niyetindedirler. TC'nin işgalci kolluk kuvvetleri ile, işbirlikçilerin lumpenlerden oluşan paralı beslemeleri elele vererek Siverek'teki devrimci muhalefeti, kırmak için, özel olarak Kür-

distan'daki, genel olarak Türkiye'deki devrimci muhalefetten tecrit etmek istiyorlar. Bu tecriti sağlayarak, Siverek'teki, demagojilerle karartmaya çalıştıkları direnişi öne sürerek, genel olarak Kürdistan'da günümüz hassas koşullarında katliamlar yaratma, proleter devrimcileri imha etme girişimlerine hazırlanmaktadırlar.

Proleter devrimciler Siverek'teki günümüzde süren ulusal demokratik içerikli direnişin ne demagojilerle karartılmasına, ne de katliamlara dönüşmesine seyirci kalmayacaklar, izin vermeyeceklerdir. Bu direnişin ulusal demokratik içeriğini Türkiye'de ve Ortadoğu'da en geniş kitlelere iletme görevini üstlenecekleri gibi bu mücadelede önderliği de elde etmek zorundadırlar. Siverek'teki direniş Türkiye halklarının seyirci kalamayacağı bir direniştir, kazanılacak mevziler de Türkiye halklarının, Orta-Doğu giderek dünya halklarının kazandıkları bir mevzi olacaktır. Öyleyse günümüzde Siverek'te en demokratik hakları için direnerek katliamla karşı karşıya bırakılan yığınlar sömürgeci egemen sınıflara ve onların işbirlikçisi uşaklara, Bucaklara terkedilemez. Onların Siverek'teki yığınlar üzerinde yeni oyunlar, katliamlar uygulamalarına seyirci kalınamaz; seyirci kalındığında da bırakalım sosyalistliği, demokrat bile olunmaktan bahsedilemez. Sadece «biz başlatmadık, hazır değiliz, katlediliriz, bu provokasyondur» gerekçeleri öne sürülerek de Siverek'teki direnişe seyirci kalmak mümkün değildir. Bu «biz hazır olana kadar —ki bu biçimde devam edilirse hazır olmak hiç bir zaman mümkün olamaz— sömürgecilerin ve işbirlikçilerinin yanında olacağız» demektir. Hiçbir halk da hangi gerekçe ile olursa olsun katliamına seyirci kalan siyasi yoğunlukların önderliğini kabul etmez ve onun önderliğinde mücadeleye katılmaz. Bir alanda emekçi yığınlar hangi biçimde olursa olsun, provokatif eylemler sonucu olması dahil sömürgeciler ve onların işbirlikçileriyle karşı-karşıya getirilmişse ve katledilmeleri sözkonusu ise proleter devrimcilere düşen görev halkın yanında yer almak, ona önderlik etmek, hedefi her yanıyla teşhir ederek mücadelelerinin karakterini onlara kavratmak hatta onların kendiliğinden oluşan muhalefetine devrimci içerik kazandırmaktır. Böylece emekçi yığınlar arasında ideolojik politik-örgütsel olarak mücadeleye devam etmek gerekir. Ancak böylece muhalefet yerli yerine oturur ve saptırılmadan gerçek hedefe yönlendirilebilinir ve varsa provokatif niyetler niyet düzeyinde bırakılır, hüsrana uğratılır. Proleter devrimciler ellerini kollarını bağlayarak provokasyonların, katliamların üstesinden gelemeyeceklerini, onları engelleyemeyeceklerini şanlı tarihlerinden, dünya devrimci hareketinin kendilerine MİRAS olarak bıraktıkları tarihlerinden yeterince kavramışlardır. Eğer ideolojik-politik-örgütsel olarak hayatın her alanında en geniş muhalefete önderlik etme iddiası ile ortaya çıkılıyorsa bunlar yerli yerine konmalıdır. Politik mücadelenin de silahlı direnişler, yiğitçe ölümü göğüslemeye hazırlanmalar dahil her dayatan biçimine hazır olmak gerekir. «Olması gerekenden değil, gerçek olandan hareket» etme evrensel ilkesi de bunu emreder. Tabi gerçek olan; her yanı, ara bağları, dış ilişkileri ile değerlendirilip olması gerekene ulaşma amaç edinerek ve var olana teslim olmaksızın, varolanı değiştirmeyi önümüze koyarak atarız bu adımları. Değiştirmeyi önümüze koyduğumuz alanda hayatın her anında ideolojik-politik-örgütsel olarak varız demek, ancak bu koşullarda, yani hiçbir somut duruma seyirci olmamak, bizzat fiili olarak her somut koşulu içindeyken değerlendirip kendi tezlerimiz doğrultusunda yönlendirip değiştirmek için mücadele ile mümkündür. Siverek'te de günümüz koşullarında geniş yığınların oluşan öfkesini gerçek hedefine yöneltmek ve provokasyonları, katliam planlarını boşa çıkarmak ancak ve ancak var olan muhalefetin içinde fiilen yer alarak, yoksul halkı sömürgeci egemen sınıflara ve işbirlikçilere karşı koruyarak, onları daha bilinçli örgütlü biçimde mücadele içinde tutmakla mümkündür. Siverek'teki muhalefetin yerel bir muhalefet olmadığı, Kürdistan'da sömürgecilere ve işbirlikçilerine karşı yönelen ulusal demokratik mücadelenin bir ögesi olduğu, ayrıca Türk egemen sınıfları ile sınıfsal çıkarları doğrultusunda bir mücadele içinde olan Türk emekçi yığınlarının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin de bir parçası olduğu mutlaka geniş yığınlara kavratılmalıdır. Hedefin, gösterilmek istendiği gibi, salt tek tek Celal Bucak'lar değil, gerçek hedefin Celal Bucaklar ve bunların yaşam şartlarını yaratan, ideolojik-politik-ekonomik tüm sömürgeci tasarrufları ile sömürgeci egemen sınıflar ve Kürdistan'daki tüm işbirlikçiler olduğu da Siverek'teki direnişin içinde yer alarak, bu direnişe önderlik ederek en geniş yığınlara kavratılabilinir. Ancak katledilen halkın içinde savaşarak, gerekirse onlarla birlikte katledilerek halkların mücadelesinde önderlik iddiasında bulunulabilinir, Kürdistan devriminde önderlikten, sosyalistlikten, yurtseverlikten, demokratlıktan bahsedilebilinir.

Proleter devrimciler bu belirlemeler ışığında Siverek'te yaratılan koşullara müdahale etmişlerdir. Açık bir biçimde kör gözlerin bile eğer görmek isterlerse görebilecekleri katliamları, provokasyonları en geniş kitlelere teşhir etmenin tek yolunun yiğitçe direnmekten geçtiğini Kürdistan'daki siyasi yoğunluklara iletmişlerdir. Bireysel terörizme, sömürgeciler ve işbirlikçileri olarak saptanan hedefin salt Celal Bucak'a, onun sömürgecilerle olan ilişkilerini net bir biçimde koymadan, indirgenerek, karartılmasına, «biz bize yeteriz, bu işleri tek başımıza kotarırız, dost güçlere ihtiyacımız yok» sol anlayışlarına pirim vermeden proleter devrimciler Siverek'teki direnişte devrimci muhalefetin içinde fiilen yer almışlardır. «Biz başlatmadık, Türkiye'nin koşulları titizdir, biz de hazır değiliz, provokasyon kokusu var öyleyse katledilmeyelim, halkın katledilmesini bekleyelim» demediler. Hangi durumda olursa olsun, halkın, vurmayı önümüze koyduğumuz hedef ile karşı-karşıya kaldığı koşullar yaratılmıştır. *«Bu koşulları Kürdistan devriminin lehine çevirmek için savaşmak; provokasyonları, katliam planlarını boşa çıkarmak gerekir» denerek Siverek'teki direnişe katılındı.* Bu esnada varolan duruma teslim olunmadı, proleter devrimci ilkeler düzeyinde yaratılan durum yerli-yerine oturtulmaya çalışıldı, eleştirildi ve bu durumun nasıl değiştirileceği en ince detaylarına kadar hesaplanıldı. Bu koşullarda tek başına olsa bile bir proleter devrimci, kendi ilkelerini gücü oranında yanında savaşa girdiği halka anlatmaya çalışarak en azından ölümü gülümseyerek karşılamaya hazır olması gerektiği ve böylece devrimci muhalefete, proleter devrimcilerin hiçbir halûkârda hedefe yönelen muhalefetleri tek başına bırakmayacağı, gerekirse onlarla birlikte katledilerek kendisinden sonra gelecek ve Kürdistan devriminde emekçi yığınları gerçek kurtuluşa götürecek olan proleter devrimcilere şanlı bir miras ve kutsal bir mevzi bırakmayı önüne koymak zorundadır. Siverek'te de proleter devrimciler bu ilkeler doğrultusunda diren-

mektedirler. Proleter devrimciler Türk egemen sınıflarının ve işbirlikçilerinin İran Kürdistan'ında yakılan kıvılcımların Kuzey Kürdistan'da görülmemesi için, günümüzde Kuzey Kürdistan'da katliamlara, proleter devrimcilerin, yurtseverlerin imhasına yönelmek için her fırsattan yararlanmak isteyeceklerinin, Siverek'teki direnişi demagojilerle karartmaya çalıştıklarının, direnişi gerekçe göstererek bu katliam planlarını gerçekleştirmek istediklerinin bilincindedirler. Bu nedenledir ki, katliam ve provokasyon planlarının işlemez hale getirilmesi, bu silahların geri tepen silahlar haline getirilmesi için proleter devrimcilerin başvurmak zorunda oldukları mücadele yöntemini seçmişlerdir. Direnişin içinde yer alarak proleter devrimciler bu direnişin kazanması gereken içeriği kazanmasına çalışmaktadırlar. Muhalefeti her türlü katliam ve provokasyon konusunda fiilen savaşarak duyarlı kıldıkları gibi, Bucak ve onun gibi olanların sömürgecilerle olan hayati ilişkilerini de her fırsatta teşhir etmektedirler. Bunun için de mücadelenin içinde yer almak gerekir ki; halka kendisinin tanık olduğu bir yığın olay marksizmin ışığında kavratılabilinsin. Ancak bu şekilde halka, komandoların önce silah arama gerekçesi ile talan ettiği köylere, daha sonra ikinci bir talan ve katliam için Bucakların paralı eşkiya güruhunun girişi, İçişleri Bakanı'nın teftiş gerekçesi ile geldiği Siverek'te Celal Bucak ve benzerleri ile, Celal Bucak'ın evinde TC'nin militarist güçleri ve Bucak'ın silahlı adamları koruyuculuğunda yaptığı toplantılar ve bu toplantılara katılan Bucak'ın otomatik silahlı adamları gerçek konumları içinde izah edilebilinir. Ancak bu şekilde emekçi yığınlara; bir avuç işbirlikçi dışındaki koskoca Kürdistan halkına, İçişleri Bakanı'nın Kürdistan'daki varlığını *sadece kendi işgalci orduları korumaya yetmez, güvenliği, temsil ettiği* SINIFLARIN çıkarlarını korumak açısından Bucakların özel «ordularına» da ihtiyaçları vardır, hem de Bucak ve benzerlerinin sömürgecilere ihtiyaçları olduğu gibi İçişleri Bakanının ve temsil ettiği sınıfların da Bucaklara ihtiyaçları olduğu gerçeği yeterince kavratılabilinir. Ve böylece Siverek'te varolan durum proleter devrimcilerin ve Kürdistan devriminin lehine çevrilebilinir.

Sömürgeciler, Bucak ve benzeri işbirlikçiler;

Sömürge Kürdistan'da varlığınızın son demleri yaklaşmaktadır. Hiçbir baskı yönteminiz, katliam planınız artık eskisi gibi kolay hayata geçmeyecektir. İran Kürdistan'ına bakarak sonunuzun ne denli yaklaştığını görebilirsiniz. Baskılar, provokasyonlar, işkenceler ve katliamlarla sonunuzu fazla geciktiremezsiniz. Bundan emin olmak için, kendisine sığınacak ve emekçi yığınların öfkesinden onları «koruyacak» yurt arayan İran Şahı ve Somoza'ya bakmanız yeter. Proleter devrimciler direnen halkı sizin katliamlarınıza ve onları yönlendirmekten aciz küçük burjuva aksiyonlarının önderliğine terketmeyeceklerdir. PROLETER DEVRİMCİLERİN, SİZİNLE, ANLADIĞINIZ HER DİLDEN KONUŞACAKLARINDAN KUŞKUNUZ OLMASIN.

Türk emekçileri, sosyalistleri, demokratları, yurtseverleri;

Türk egemen sınıflarının Kürdistan sömürgesinden nasıl palazlandıklarını görmenin zamanı gelmiştir. Kürdistan üzerinde oynanan her oyunun eğer sizler seyirci kalırsanız sizin sınıf düşmanlarınızı güçlendireceğini ve bu güçlenmenin sizin sınıfsal mücadelenizde üzerinize kurşun olarak yağacağı gerçeğini kavramanın zamanı gelmiştir. Bu nedenle, bir halkın kıyımında göstereceğiniz demokratlık duyarlılığı bir yana özgül nedenlerle Kürdistan'ın hangi parçasında verilirse verilsin ulusal kurtuluşçu direnmelere taraf olmak zorundasınız. TC'nin İran Kürdistan'ı ile ilgili katliamcı tavrını teşhir edeceğiniz gibi, Siverek direnişine de omuz vermeniz zorunludur. Bu, sosyalistliğin ötesinde, demokrat olmanın gerektirdiği bir tavırdır. Bir kez daha Kürdistan'da hayata geçirilmeye çalışılan katliamlara seyirci kalarak Türk emekçi yığınlarına, sosyalistlere, demokratlara kan kusturan Türk egemen sınıflarını güçlendirmeyin, Türkiye halklarına kazandıkları mevzilerden geri adım attırmayın. *Siverek Direnişine omuz verin.*

Kürdistan'lı, yurtseverler, demokratlar, sosyalistler;

«Biz başlatmadık, provokasyondur, hazır değiliz» diyerek, Siverek'te direnen sizin bir parçanız olan direnişi sömürgecilerin ve işbirlikçilerinin tasarruflarına terkedemezsiniz., Eğer Kürdistan devrimini örgütlemekten bahsediyorsanız, «katledilirken yalnız bırakılan bir halkın kolay kolay örgütlendirilemeyeceği» evrensel gerçeğini bilmeniz gerekir. Bu gerekçelerle Siverek direnişinde halkı yalnız bırakmak mutlaka bir gün faturasının pahalı bir biçimde ödeneceği bir hesap durumundadır. Bugün terkettiğiniz halka, yarın örgütlemek gerekçesi ile gidemezsiniz. Bu nedenle siyasi aksiyonlarınızı ve sizleri yönlendirenleri, direnen bir muhalefete karşı eylemlerinin nasıl olması konusunda uyarın. Ortak olarak kazanılan mevzilere sahip çıkmak ve bu mevzilere yeni mevziler katmak, yaratılan provokasyonları işlemez hale getirmek veya en az zararla geçiştirmek ancak hayatın her alanında yiğitçe kararlı bir biçimde savaşarak, kitlelere önderlik ederek mümkündür. Tüm halklar gibi Kürdistan halkı da çok laf edip, katliamlarda kendisini yalnız bırakan korkak kararsızları tükürüp atacak ve bir daha, çok laf eden revizyonist oportünistleri dinlemeyecektir. Mücadelede yer alıp, yaratılan koşulları Kürdistan devriminin lehine çevirmek için direnenler ise; direnen devrimci muhalefetin provokatif eylemlerden, katliamlardan, kararsız önderlerden, bireysel terörizmin batağına saplanıp gerçek hedeften saptırılmasına karşı direnen tek güç olacaktır. Tüm dünya halkları gibi Kürdistan halkı da her koşulu zorlayarak kendisine önderlik eden proleter devrimcileri diğer tüm kararsız, korkak, milliyetçi, bireysel terörcü yoğunluklara tercih edecektir.

— SÖMÜRGECİLER VE İŞBİRLİKÇİLERİNİ TEŞHİR EDELİM.

— PROLETER DEVRİMCİLERİN VE YURTSEVERLERİN SİVEREK'TEKİ DİRENİŞİNE OMUZ VERELİM.

ALA RIZGARİ — 15 Günlük Siyasi Dergi — Özel Ek - 2
Sahibi: İkram Delen / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Hatice Yaşar / Yönetim Yeri: Dilan Pasajı - Diyarbekir / Fiyatı: 350 Krş.

Dizgi-Baskı: Espas Matbaacılık